

T.
Magyarország Alkotmánybírósága

a Kúria útján

Budapest

KÚRIA 3.		
Kv. I. 37219/2014/1		
Érkezett: 2014 MARE 14		
Példány:	Melléklet:	Közlök:

Tárgy: Alkotmányjogi panasz indítvány

Előzményügy száma a Kúria előtt: Kv.I.37.219/2014/3.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/517-0/2014	
Érkezett: 2014 MARE 17.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 X 2 + 7 db	mi!

Alulírott **Magyar Cselekvő Párt** (6792 Zsombó, Gárdonyi u. 17., nyilvántartási szám: 2606/2009) **kérelmező** az országgyűlési képviselők 2014. évi általános választásán állított pártlista nyilvántartásba vételének tárgyában a Nemzeti Választási Bizottság 175/2014. számú határozatát (1. számú melléklet) helybenhagyó, a **Kúria által hozott Kv.I.37.219/2014/3. számú végzéssel** (2. számú melléklet) szemben jogi képviselőnk, az SBGK Ügyvédi Iroda [REDACTED] útján tisztelettel

alkotmányjogi panaszt

terjesztünk elő az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (**Abtv.**) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXIV. törvény (**Ve.**) 233. § (1) bekezdése alapján.

I. Előzmények

A Nemzeti Választási Bizottság 2014. március 7-én hozott 175/2014. számú határozatában a kérelmező jelölő szervezet által állított országos pártlista nyilvántartásba vételét visszautasította arra hivatkozással, hogy a pártlista bejelentése a 2011. évi CCIII. tv. (**Vjt.**) 8. § (1) bekezdésében írt törvényes feltételeknek nem felelt meg, mivel a lista nyilvántartásba vételének időpontjában a kérelmező jelölő szervezet a főváros egyetlen választókerületében sem rendelkezett bejelentett vagy nyilvántartásba vett egyéni választókerületi jelölttel.

A Nemzeti Választási Bizottság határozatával szemben bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő a Kúriához 2014. március 10-én arra hivatkozással, hogy a határozat megalapozatlan és jogszabálysértő, téves jogértelmezésen alapul, és alkotmányos elvekkel is ellentétes. A Kúria 2014. március 12-én hozott végzésével a választási bizottság

határozatát helybenhagyta, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a Nemzeti Választási Bizottság helyesen értelmezte a Vjt. kérdéses rendelkezését.

Álláspontunk szerint a sérelmezett kúriai végzés, továbbá az annak meghozatalát megelőző eljárásban alkalmazott jogszabályi rendelkezés, a Vjt. 8. § (1) bekezdése sérti az Alaptörvény XV., XXIII. és 2. cikkeiben foglalt rendelkezéseket, ezért alaptörvény-ellenes, és az Abtv. 43. § (1) alapján megsemmisítendő.

Ennek alátámasztásául az alábbiakat adjuk elő.

II. Alaptörvénybe ütközés vizsgálata

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. E körben az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerint alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

Az Abtv. 27. §-a az alkotmányjogi panasz benyújtásának feltételeként megszabja, hogy az adott egyedi ügyben érintett személy az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntéssel szemben akkor fordulhat alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, ha az adott döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy nincs számára jogorvoslati lehetőség biztosítva.

Tekintettel arra, hogy a kérelmező jelölő szervezet országos pártlistájának nyilvántartásba vétele volt a Nemzeti Választási Bizottság előtti eljárás tárgya, az eljárásban való érintettségünk kétségtől fennáll, továbbá mivel a Kúria jogerős végzését támadjuk, az összes jogorvoslati lehetőségünket kimerítettük, következésképpen az alkotmányjogi panasz benyújtásának fent idézett eljárásjogi feltételei fennállnak.

Határozott álláspontunk szerint jelen ügyben a Kúria támadott végzése - illetve az azt megelőző eljárásban alkalmazott jogszabályi rendelkezés - az Alaptörvényben biztosított jogainkat sértik, amely jogsérelmek orvoslására az alkotmányjogi panaszon kívül más jogorvoslat már nem áll rendelkezésünkre.

Nézetünk szerint a támadott végzéssel - illetve az azt megelőző eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezés alkalmazásával - az eljáró bíróság megsértette az Alaptörvényben nevesített, diszkrimináció tilalmára vonatkozó és az egyenlő passzív és aktív választójoggal kapcsolatos alapjogunkat, az alábbi indokokra tekintettel.

Az Abtv. 28. §-a szerint az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja. Tekintettel, hogy álláspontunk szerint a Vjt. 8. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenessége a lentiek szerint felmerül, kérjük a t. Alkotmánybíróságot, hogy ezen rendelkezés vonatkozásában a vizsgálatot is lefolytatni szíveskedjék.

Álláspontunk szerint a támadott kúria döntést az alaptörvény-ellenesség érdemben befolyásolta - tekintve, hogy az Alaptörvénnyel összhangban lévő jogszabály-alkalmazás esetén a Nemzeti Választási Bizottság határozatának a kérelmező javára történő megváltoztatására került volna sor -, ezért a jelen indítványunk az Abtv. 29. §-a alapján is befogadható.

2.

A Vjt. 8. § (1) bekezdés szerint

"Pártlistát az a párt állíthat, amely - legalább kilenc megyében és a fővárosban - legalább huszonzét egyéni választókerületben önállóan jelöltet állított."

Nézetünk szerint alapvető jelentőségű, hogy a fenti jogszabályi rendelkezés mélyebben - nyelvi és alapjogi szempontból is - elemzésre kerüljön, tekintettel arra, hogy az tárja fel a rendelkezés valódi tartalmát, amely álláspontunk szerint a rendelkezés első olvasata alapján nem feltétlenül állapítható meg.

A Választási Bizottság határozatában megállapította, hogy a kérelmező jelölő szervezet 11 megyében összesen 38 egyéni választókerületi jelöltet állított, azaz a pártlista állításának alapvető feltétele - jelölt állítása legalább 27 egyéni választókerületben - nem vitásan teljesült.

Álláspontunk szerint a kérelmező azzal, hogy 11 megyében egyéni választókerületi jelöltet állított, a pártlista másik nevesített feltételének is eleget tett, tekintettel arra, hogy a Vjt. hivatkozott rendelkezését úgy kell értelmezni, hogy az országos pártlista állításának az a feltétele, hogy a jelölő szervezet az ország jelentős részében - és nem egy kiemelt területi egységében - jelöltekkel és ennek megfelelő támogatottsággal rendelkezzen.

A Kúria támadott végzésében arra a következtetésre jutott, hogy az idézett jogszabályi rendelkezés megállapít kötelező számú választókerületet (27), és kötelező területi egységeket is (megyei, fővárosi), és bármelyik feltétel hiánya esetén a nyilvántartásba vételi kérelmet vissza kell utasítani, azaz a kérelmező a fővárosban is köteles lett volna legalább egy egyéni választókerületi jelöltet állítani. Álláspontunk szerint ez a jogértelmezés alaptörvény-ellenes diszkriminációt valósít meg, és ezáltal a Kúria támadott végzése Alaptörvényben biztosított jogot sért, illetve - amennyiben a t. Alkotmánybíróság álláspontja szerint a hivatkozott jogszabályi rendelkezést a Kúria másképpen nem értelmezhet - akkor a Vjt. idézett rendelkezése ütközik az Alaptörvénybe, és azt a jelen eljárásban az Abtv. 29. §-a szerint vizsgálendő.

III. Az Alaptörvény megsértett rendelkezései

1.

Az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései szerint:

"XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja."

"XXIII. cikk

(1) Minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásán választó és választható legyen."

"2. cikk

(1) Az országgyűlési képviselőket a választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással, a választók akaratának szabad kifejezését biztosító választáson, sarkalatos törvényben meghatározott módon választják."

A választási rendszerrel és a választójog fennállásával és gyakorlásával kapcsolatos egyenlőség kérdését és e körben a diszkrimináció tilalmának alapelvét a t. Alkotmánybíróság már több korábbi határozatában elemezte. Az alábbiakban a jelen ügyben releváns megállapításokat tartalmazó határozatokat idézzük:

63/B/1995. AB határozat:

"Az Alkotmány e rendelkezése alapján a választójog, mind az aktív, mind a passzív választójog Alkotmányban biztosított alapvető állampolgári jog. Olyan alapvető jog, amely az állampolgároknak az állami hatalom gyakorlásában való részvételét hivatott biztosítani és amelynek érvényesülése azt a követelményt támasztja az állammal szemben, hogy biztosítsa gyakorlásának feltételeit és jogszabály - az Alkotmány 8. § (2) bekezdésben foglalt előírásnak megfelelően törvény - határozza meg gyakorlásának módját, rendjét, valamint garanciáit. (...)

(...) A törvényhozó szabadon határozza meg a választókerületi rendszereket, a jelöltállítás, a szavazás és a mandátumszerzés rendjét. Az Országgyűlés ezt a döntési szabadságát a választójogi szabályok megalkotása során is, csak az Alkotmány keretei között gyakorolhatja, úgy köteles ezeket a szabályokat meghozni, hogy azok az Alkotmány rendelkezéseivel ne ütközzenek, Alkotmányban szabályozott alapvető jogot alkotmányellenes módon ne korlátozzanak."

19/1994. (IV. 1.) AB határozat:

"Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az esélyegyenlőtlenségek kiküszöbölésének kötelezettsége ugyanis a választójogi törvény szempontjából azt jelenti, hogy az állam egyenlő feltételeket köteles biztosítani azoknak, akik jelölési jogukkal élni kívánnak, és azoknak is, akik jelöltek akarnak lenni."

2.

Álláspontunk szerint a Vjt. hivatkozott rendelkezésének az Alaptörvény idézett cikkeivel és szellemével összhangban álló jogértelmezése az, hogy országos pártlistát olyan szervezet állítson, amely legalább az ország meghatározó területén rendelkezik támogatottsággal, azaz - másik oldalról közelítve - országos pártlistát ne állíthasson olyan jelölő szervezet, amely az országnak pusztán egy korlátozott területi egységén rendelkezik jelöltekkel (például a listaállításhoz szükséges 27 jelöltet csak 2-3 megyében állítja). A kérelmező által állított jelöltekkel érintett 11 megye mindenképpen meghatározó országos támogatottságot mutat, különösen, hogy ezzel a kérelmező a megyék több mint felében (11 megye) rendelkezik egyéni választókerületben állított jelöltekkel.

Ugyanakkor egyértelmű az is, hogy a jogalkotó célja nem lehetett az, hogy a jelöltállítás tekintetében hierarchikus viszonyt teremtsen az ország közigazgatási egységei - megyék és főváros - között, és egy közigazgatási egységet kiemeljen azzal, hogy budapesti jelöltállítást az országos pártlista állításának feltételévé tegye.

Álláspontunk szerint az idézett jogszabály ezen értelmezése indokolatlan megkülönböztetést teremt Budapest és a megyék, és ezáltal a budapesti és a Budapesten kívüli jelöltek, jelölő szervezetek és választópolgárok között, és egyenlőtlen feltételeket biztosít a jelölési jogukkal élni kívánó és a jelöltté válni kívánó budapesti és Budapesten

kívüli választópolgárok között, amely - a 19/1994 (IV. 1.) AB határozat idézett megállapítására is tekintettel - az Alaptörvénnyel nem lehet összhangban.

Ez az értelmezés arra a nyilvánvalóan abszurd következtetésre vezetne, hogy egy olyan jelölő szervezet, amely - a példa kedvéért - 19 megyében százas nagyságrendben állított jelöltet, egyöntetű országos támogatottsága ellenére sem állíthat országos pártlistát pusztán azért, mert a fővárosban nem rendelkezik képviselőjelölttel, míg egy - 9 megyében és a fővárosban - 27 jelölttel rendelkező szervezet nyilvánvalóan nagyságrendileg kisebb országos támogatottság mellett is jogosult az országos pártlista állítására.

Ez az értelmezés az Alaptörvényben foglalt diszkrimináció-tilalomba ütközik, tekintettel arra, hogy földrajzi származáson illetve lakóhelyen alapuló megkülönböztetést eredményez azzal, hogy egy fővárosi lakóhelyű választópolgár számára nagyobb eséllyel és kedvezőbb feltételek mellett biztosítja az országos képviselet lehetőségét mint egy fővároson kívüli választópolgár számára.

Álláspontunk ez az értelmezés egyrészt sérti az aktív választójog egyenlőségének elvét a fentiek szerint, másrészt sérti a passzív választójog egyenlőségének elvét, mivel a jelölő szervezetek között a fővárosi jelölttel rendelkező szervezetek elsőbbséget élveznek az ilyen jelöltet nem állító szervezet előtt, még abban az esetben is, ha az utóbbi szervezet ajánlások, állított jelöltek és érintett területek (megyék) tekintetében is szignifikánsan nagyobb országos támogatottsággal rendelkezik mint a fővárosi jelöltet állító szervezet.

Tekintettel arra, hogy a jelöltállítás feltételei mind a fővárosban mind a fővároson kívül objektíve azonosak, semmilyen alkotmányos érdek nem indokolja, hogy az aktív és passzív választójog egyenlőségére vonatkozó alapjog tekintetében a Vjt. bármely területi vagy származási alapú megkülönböztetést vezessen be. Alkotmányos alapjog indokolatlan és önkényes korlátozása minden esetben az Alaptörvénybe ütközik.

Hangsúlyozzuk, hogy a fenti értelmezés az országgyűlési képviselők 2014. évi általános választásán állított pártlisták nyilvántartásba vétele során konkrét sérelmet és indokolatlan megkülönböztetést eredményezett, tekintettel arra, hogy több olyan jelölő szervezet által állított országos pártlista is nyilvántartásba vételre került (pl. EGYÜTT 2014, MUNKÁSPÁRT, ZÖLDEK), amely által állított egyéni képviselőjelöltek száma kevesebb volt mint a kérelmező által állított egyéni képviselőjelöltek száma, következésképpen, amelyek kisebb országos támogatottsággal rendelkeznek mint a kérelmező jelölő szervezet.

Praktikusan nézve ez azt jelentené, hogy egy budapesti választópolgár jelölési joga nagyobb mértékű országos képviseletre jogosít, tekintve, hogy a budapesti választópolgárok által jelölt képviselőjelölt és ezáltal a jelölő szervezet esetén kevesebb országos támogatás is országos pártlista állítására jogosít, míg a nem budapesti választópolgár által támogatott jelölő szervezet szinte teljes országos - de a fővárosban jelen nem lévő - képviselet és támogatottság esetén sem állíthat országos pártlistát. Álláspontunk szerint ez indokolatlan és alaptörvény-ellenes megkülönböztetést teremt az ország különböző területein élő választópolgárok között is.

A Kúria megállapítása szerint: *"A Vjt. nevesíti a szükséges területi egységeket, de ez nem jelent különbségtételt."*

Ezzel szemben, álláspontunk szerint a fentiek eklatánsan mutatják, hogy a Vjt. rendelkezése, illetve annak a Kúria által elfogadott értelmezése igenis különbségtételt valósít meg, méghozzá a választójog egyenlőségét sértő, indokolatlan, és ezért az Alaptörvénybe ütköző különbségtételt, amelynek következtében a Kúria támadott döntése a kérelmező Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Megjegyezzük, hogy a választójog egyenlőségére vonatkozó alapelvet és alapjogot a választási eljárás során érvényesülő jelölési jogra is értelmezni kell - mint ahogy azt a 19/1994 (IV. 1.) AB határozat is alátámasztja.

3.

A Vjt. hivatkozott rendelkezésének fent rögzített - alkotmányos - értelmezését támasztja alá a jogszabály Alaptörvényből eredő nyelvi elemzése is.

Az Alaptörvény Alapvetés F) cikk (2) bekezdése szerint:

"(2) Magyarország területe fővárosra, megyékre, városokra és községekre tagozódik. A fővárosban és a városokban kerületek alakíthatók."

Az Alaptörvény meghatározásából is következik, hogy a jogalkotó Vjt.-ben a fővárost nem nevezhette megyének, hanem mint önálló területi egység csak „fővárosként” nevezhette meg. Következésképpen, amikor a Vjt. 9 megyét és a fővárost említi, akkor gyakorlatilag 10 területi egységet nevez meg, amelybe ezzel a megfogalmazással a fővárost is beleérti és nem zárja ki onnan. A Vjt. ezzel a megfogalmazással határozza meg azt a területi nagyságot (volument), amelyben a jelölő szervezetnek legalább 27 egyéni jelöltet kell állítani az országos pártlista állításához.

Hangsúlyozzuk, hogy a jogalkotó nem is fogalmazhatott volna másképp, hiszen ha a Vjt. idézett rendelkezésében csak megyéket említ, akkor a fővárost, azaz a fővárosban állított jelölteket kizárta volna az országos pártlista alakítása szempontjából számított jelöltek közül, diszkriminálva ezzel a fővárosi jelölteket.

A Vjt. idézett 8. § (1) bekezdésében tehát a jogalkotónak definiálnia kellett azt a halmazt, ahol a 27 jelöltet állítani kell, így nevezte meg a halmaz tagjaiként az ország összes területi egységének felét kitevő 9 megyét és a fővárost, amit nyelvileg csak úgy fogalmazhatott meg, hogy 9 megye ÉS a főváros.

Megjegyezzük, hogy nyilvánvaló, hogy a jogalkotó nem használhatta volna a „vagy” kifejezést, mert akkor *ad absurdum* az is előfordulhatna, hogy a 27 jelölt kizárólag a fővárosból kerül ki, amely szintén ellentétben állna a jogalkotó szándékával és választási rendszer alapelveivel.

4.

Álláspontunk szerint az Alaptörvény Alapvetés fent idézett F) cikk (2) bekezdéséből is levezethető, hogy a Vjt., illetve a Vjt.-nek a Kúria által alkalmazott jogértelmezése nincs összhangban az Alaptörvénnyel:

A hivatkozott alaptörvényi rendelkezés indokolása szerint:

"A főhatalom meghatározása után az államiság kritériumai közül az állam területéről, illetve annak egységeiről szól az Alaptörvény. A területi tagozódás történelmi hagyományainknak megfelelően kétszintű: az állam területe városokból és községekből áll, a több várost és községet magában foglaló területi egység pedig a megye. A főváros jogi helyzete sajátos:

egyrészt város, annak minden jellemzőjével együtt, másrészt azonban a megyével egy területi szinten áll, tehát nem tartozik egyetlen megyéhez sem."

A fentiek alapján megállapítható, hogy a megyék és a főváros területi szintű egyenlőségét a legmagasabb szintű jogforrás állapítja meg, rögzítve egyben azt is, hogy a főváros nem tartozik egyetlen megyéhez se, amely szükségképpen azt jelenti, hogy a fővárost minden olyan jogszabályi rendelkezésnél külön nevesíteni kell, ahol a fővárost a megyékkel egy területi szinten álló közigazgatási egységként kívánja kezelni a jogszabály.

Álláspontunk szerint a Vjt. idézett rendelkezésében pontosan erről van szó: a jogalkotó célja az volt, hogy az országos pártlista állítását olyan országos szintű területi támogatottsághoz kösse, amelyből nem akarta kizárni sem a megyéket sem a fővárost.

A főváros és a megyék alkotmányos területi egyenlőségének elvével azonban kifejezetten ellentétben áll a Választási Bizottság és a Kúria határozatainak jogértelmezése, hiszen az a főváros, a fővárosi jelöltek és választópolgárok elsőbbségén alapul azzal, hogy kötelezővé tenné a fővárosi jelöltállítását olyan szervezetek esetében is, amelyek egyébként az összes megyében rendelkeznek jelölttel és megfelelő választópolgári támogatással.

Ez az értelmezés álláspontunk szerint indokolatlanul diszkriminatív és ezért alaptörvény-ellenes.

5.

A választójog egyenlőségének alkotmányos elvét a választási eljárás tekintetében a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXIV. törvény (Ve.) 2. § (1) c) pontja kifejezetten nevesíti:

"2. § (1) A választási eljárás szabályainak alkalmazása során érvényre kell juttatni a következő alapelveket:

c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között,"

A választási rendszer és a választási eljárás alapelve tehát az esélyegyenlőség és diszkrimináció-mentesség. Az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseinek tükrében ez a választási rendszer tekintetében azt is jelenti, hogy az egyes területi egységek - megyék és főváros -, illetve az adott területi egységekről származó jelölő szervezetek, jelöltek és választópolgárok sem állhatnak alá-fölérendeltségi viszonyban, az országos pártlista állítása szempontjából nem emelhetők ki a budapesti jelöltek és választópolgárok, mivel az indokolatlan megkülönböztetésre vezetne.

A fentieket alátámasztja a Ve. 254. §-a is, amely kifejezetten úgy fogalmaz, hogy a pártlista (országos lista) állításánál az egyéni választókerületi jelöltek számát kell figyelembe venni, és nem pedig azon területi egységet, ahol a jelöltet az adott jelölő szervezet állította.

6.

Rámutatunk arra is, hogy a megyék és a főváros területi szintű egyenlősége a rendszerváltás óta része volt a demokratikus és alkotmányos választási rendszernek. E körben a korábban - hat általános országgyűlési választás alatt - hatályban volt választási törvény (1989. évi. XXXIV. tv.) 4. § (2) bekezdése kifejezetten rögzítette, hogy

"(2) Százhetvenhat országgyűlési képviselőt egyéni választókerületben, százötvenkettőt megyei, fővárosi választókerületben (a továbbiakban: területi választókerület) listán választanak. Az egyéni és a területi választókerületben mandátumot el nem ért, országosan összesített szavazatok alapján a pártok országos listájáról további ötvennyolc kompenzációs mandátum kerül betöltésre."

A korábbi választási törvény tehát explicite kimondta a megyei és fővárosi választókerületek egyenlőségét, és az 5. § (4) bekezdésben azt is rögzítette, hogy az országos lista állításának feltétele 7 területi választókerületben - azaz vagy megyében vagy a fővárosban, kettő között semmilyen megkülönböztetést nem téve - lista állítása.

A Vjt. indokolása kifejezetten deklarálja, hogy a törvény megőrzi az 1989-es választási rendszer alapvető elemeit és alapelveit.

Álláspontunk szerint a főváros és a megyék választási területi szintű egyenlősége ilyen alapelemnek és alapvető elvnek tekinthető, amely nyilvánvalóan része a Vjt. által szabályozott rendszernek is, és semmiképpen nem lehetett a Vjt. célja az, hogy indokolatlan megkülönböztetést vezessen be a budapesti és nem budapesti jelöltek, szervezetek és választópolgárok között.

7.

A kérelmező Magyar Cselekvő Párt bizonyítottan országos reprezentációt és támogatottságot tudott felmutatni, hiszen az előírt 27 jelölt helyett 38 jelöltet tudott állítani a minimális 9 területi egység helyett 11 területi egységen, megfelelve a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek.

Megjegyezzük azt is, hogy a kérelmező szervezet jellegéből adódóan elsősorban a vidéki Magyarországot képviseli. Erre is tekintettel semmiképpen nem várható el, és nem értelmezhető úgy a jogszabály, hogy a kérelmező a fővárosban is támogatottsággal rendelkezzen ahhoz, hogy országos pártlistát állíthasson az országgyűlési képviselők választásán.

IV. Kérelmek

A fent részletesen előadottakból következően a sérelmezett kúriai végzés, továbbá az annak meghozatalát megelőző eljárásban alkalmazott jogszabályi rendelkezés, a Vjt. 8. § (1) bekezdése sérti az Alaptörvény XV., XXIII. és 2. cikkeiben foglalt rendelkezéseket, ezért alaptörvény-ellenes, és az Abtv. 43. § (1) alapján megsemmisítendő.

(i) A döntés megsemmisítése [Abtv. 43. § (1) bekezdés]

Elsődlegesen, a fentiek alapján **kérjük** a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a Kúria Kvk.I.37.219/2014/3. számú végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a végzést megsemmisíteni, továbbá a Kúriának megküldeni szíveskedjék, azzal, hogy a Kúria a megismételt eljárásban az Abtv. 43. § (3) bekezdésével összhangban köteles lesz a t. Alkotmánybíróság határozata szerint eljárni, és a kérelmező állított országos pártlista nyilvántartásba vételét elrendelni.

(ii) A döntés alapjául szolgáló jogszabály megsemmisítése [Abtv. 41. § (1) bekezdés]

Másodlagosan **kérjük** a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 28. § (1), 41. § (1) és 45. § (1) bekezdései alapján a Vjt. 8. § (1) bekezdésének alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a jogszabályi rendelkezést megsemmisíteni szíveskedjék annak megállapításával, hogy a megsemmisített jogszabályi rendelkezés a jelen ügyben nem alkalmazható, és ennek megfelelően a Kúria Kvk.I.37.219/2014/3. számú végzésének a fentiek szerinti megsemmisítése iránt intézkedni szíveskedjék.

Kérelmeink tartalmilag és céljukat tekintve egyaránt arra irányulnak, hogy kérelmező jelölő szervezet által az országgyűlési képviselők 2014. évi általános választásán állított pártlista nyilvántartásba vételét visszautasító bírói döntés és a döntés alapját képező jogszabályi rendelkezés alkotmányjogi szempontú felülvizsgálatára sor kerüljön, és ily módon a kérelmező alapjogaiban bekövetkezett sérelmek orvoslása, valamint a nyilvántartásba vétel lehetősége biztosítottá váljék.

V. Egyéb rendelkezések

Az Abtv. 68. § második mondata alapján nyilatkozunk, hogy jelen alkotmányjogi panasz nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Az Abtv. 53. § (3) bekezdése alapján - a 3034/2014. (III. 3.) AB végzésben foglaltakra is tekintettel - kérjük a t. Kúriát, hogy jelen alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság részére elbírálás végett haladéktalanul továbbítani szíveskedjék.

Budapest, 2014. március 14.

Tisztelettel:

Magyar Cselekvő Párt
kérelmező
képv.:

